

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Бр. 13

СКОПЈЕ, ПОНЕДЕЛНИК, 7 IV 1947 Г.

Год. III

„Службен весник на НРМ“ излегуе повремено. Ракопишите се и пражјат во дупликаци пишани на машина во проред на една страница од табакот, на адреса: Службен весник на НРМ — ул. Маршал Тито бр. 10 — Скопје. Ракописите не се враќајт.

Цена на весникот е 4 дин. од табак. Преплата за една година 250 динари а за едно полугодие 130 динари — Преплата се испира преку Македонска стопанска банка — депозитна на Народна банка на ФНРЈ — Скопје — чек, сметка 8.801-129 или се вноса во самата администрација на весникот.

123

На основа чл. 1 од Законот за овластување на Владата на НРМ, за донесување на Уредби за експроприации на недвижими имоти од општ интерес и да одредуе височината на накнадата за тие експроприации, Владата на НРМ по предлог на Министерот на народното здравје донесе

УРЕДБА

За експроприација на недвижните имоти потребни за подигање на државната болница во Титов-Велес и за проширување просториите на Државната болница во Битола.

Чл. 1

Се експроприраат во смисол на оваа Уредба за подигање на Државната болница во Титов-Велес следните недвижими имоти:

1) Земјиште (плац) во месноста »Баниште Титов-Велес часна сопственост на Борис Јорданов Лев од гр. Титов-Велес.

2) Земјиште (плац) во месноста »Баниште« во гр. Титов-Велес часна сопственост на Славејко Тодоров Стефанов од гр. Титов-Велес.

3) Земјиште (плац) во месноста »Баниште« во гр. Титов-Велес часна сопственост на Ордан Гошев Киров од гр. Титов-Велес.

4) Земјиште со кука, бања, шупа икујна, сид во двориштето на болницата во ул. Генерал Апостолски бр. 45 во гр. Битола, које се води на име Атина и Јулија Александру од гр. Битола.

5) Земјиште за зграда на Евангелиската црква, која се навогја во кругот на Државната болница во ул. Стив Наумов бр. 18 во гр. Битола, а које се води на име Американската мисија.

»Привремено да се земе на употреба имот, чија употреба е нужна за извршување работите просториите на Државната болница во Битола.

Чл. 2

»На физичките и приватно-правни лица ќе им се даде накнада за имотите експроприирани или земени на привремена употреба по оваа Уредба.

Чл. 3

Експроприацијата е врши Првостепената експроприациона комисија во Титов-Велес и гр. Битола, составена од по еден представител на Г. Н. О. Окол. суд, управителот на болницата и Министерството на народното здравје.

Против одлуката на Првостепената експроприациона комисија жалба се поднесуе на експроприационата комисија при Владата на НРМ составена од пет члена, од кои двајца ги имнеуе Министерот на народното здравје, два Владата на НРМ и еден Врховниот суд на НРМ од редот на своите членови.

Чл. 4

Штом Првостепената експроприациона комисија гизначи и процени недвижените имоти, кои има да се експроприраат, ќе се изврши забелешка во интитулационите книги, а имотот се предава на Управата на болницата, односно Министерството на народното здравје.

Жалбата против одлуката на комисијата не го задржуе предавањето на имотите.

Чл. 5

Правосилната одлука за експроприација на Првостепената комисија односно за експроприацијата на Експроприационата комисија при Владата на НРМ е основ да пренос на тапијата, правото на сопственост и др. права на недвижностите.

Чл. 6

Се овластуе Министерот на народното здравје на НРМ во согласие со Министерот на финансите да издаде Правилник за постапките на експроприацијата по оваа Уредба како и за висината, начинот на утврдувањето, исплатувањето на накнадите на сопствениците на експроприраните имоти.

Чл. 7

Оваа Уредба влегуе во сила од денот на објавувањето во »Службен весник на НРМ«.

Скопје, Бр. 364 25 II 1947 год.

Председател на Владата на НРМ:
Л. Колишевски — с. р.

Министер на народното здравје на НРМ:

Д-р В. Попадич, с. р.

124

Врз основ на Општите напатствија за началата за пропишување, издавање и наплатување на лекови чл. 22 став втори издадени од Комитетот за заштита на народното здравје (»Службен лист« на Ф. Н. Р. Ј. бр. 90 од 8 IX 1946 год.) Министерот на народ-

чото здравје на Народна Република Македонија пропишуе следниот

П Р А В И Л Н И К

За пропишување, издавање и наплатавање на лекови.

Чл. 1

Секој аптекар, лекар и ветеринар при пропишувањето, издавањето и наплатавањето на лековите е должен во се да се придржуе на овој Правилник.

Чл. 2

Лекарскиот односно ветеринарскиот рецепт е писмена наредба на аптекарот да издаде лек.

Рецептот со кој е пропишан магистралниот лек, мора да биде напишан по правила на латински јазик.

Секој рецепт мора да биде напишан читко, со мастило или мастиљава писалка, а на него мора да биде ставен со датата и местото, своерачен потпис и жиг на лекарот или установата. На рецептот мора да биде означено името на болесникот а кај децата и старост. Кај ветеринарските рецепти треба да се означе сортата на животното и името на сопственикот.

На секој рецепт мора да остане слободен простор на левата страна за цената на лекот.

Рецепти со забелешка (»Секундум меам прескрипцијем« не се позволени и аптекарот мора да ги достави на надлежниот извршен одбор на постапка.

Чл. 3

При изработување и издавање на лекот аптекарот на начин кој што кај трети лица не предизвика е овој исправен.

Ако рецептот не е јасен, ако максималните дози се пречекорени или ако се ингредиентите инкомпатибилни, аптекарот не смее по него да издаде лек, туку претходно мора да се разбере со лекарот е должен да се придржуе точно на рецептот кие никакво сомнение.

На исти начин лекарот става свои евентуални забелешки лично на аптекарот.

Кога во рецептот максималната доза е пречекорена, аптекарот може да издаде лек само тогаш ако покрај дозата стои знак извизник (!) и ако дозата е напишана со букви со мастило. Ако пропушти лекарот овоа да направи или ако напише на сигнатурата »по наредба« или »по напатствије« така да постои возможност за пречекорување на максималната доза, аптекарот е должен да се согласи директно со лекарот. Ако е лекарот отсатен, аптекарот не издаде лек не пречекоруејќи ја максималната доза и за тоа дополнително ќе го извести аптекарот.

Рецептите, врз основа на кои лекарот во смисла од ставот четврти ја пречекорил максималната доза, аптекарот ќе ги задржи а на нивното место ќе издаде копија.

На аптекарите е забрането на рецептите, чија исплата паѓа на терет на буџетот од установи кои уживаат право на попуст, да издаваат на место пропишаниот лек било каков друг лек, стока или пари, макар донесувачот на рецептот тоа изрично и да бара.

Во колку тоа пак моменталните прилики захтеваат да се за извесни лекови, во колку во аптеките такви нема, издаваат паралелни, Министерот на народното здравје ќе пропише посебна наредба.

На терет на буџетот од установите кои уживаат право на попуст не смее на истиот рецепт повторно да се издаде лек.

Чл. 4

Лековите од јако дејство, без оглед дали се внесени во државната фармакопеја или такса или не се, како и опојните дроги смеат да се издаваат само по оригинални рецепти. Лековите од јако дејство не смејат да се повторуваат ако на рецептот стои одделено (своерачно напишана забелешка »не репетатур«. Истата забелешка мора да се стави и на самото копие, а опојните дроги можат да се повторат, ако лекарот одделно стави забелешка да смее да се повтори и колку пати ќе се повторат (»Репетатур« или »репетатур семел, бис, тер« итн.) — Во овој случај мора аптекарот на копието да назначи по кој пат лекот се повторуе. Од такви лекови се исклучуваат Амилопиоин, Антипиоин, Антип, Салицил, Антипиоин кофеино-цитрик, Колеин, Фенацетин, Тинктура јоди, Пулвис Довери, Аква Феноли, Кофеин (само во комбинација со други агенти) Формалдехидум солут, Јодоформичм, Фенолфталеин, Ресорцин, Сантонин, Алое и Креолин и тоа во уобичаени терапевтски дози.

Чл. 5

Ако се случи да лекарот кај некој индиферентен лек не одреди количина, туку само остави »квантум сатис«, аптекарот на рецептот точно ќе назначи колку од тој лек е потрошено, па толку и ќе таксира. Ова важи и за конспертанс кај пилули и за сите случаи при справување на лекови »леге артис«.

Кај пилулите и болите мора да се назначи уште и »тота маса«. Ако лекарот пропише лекови од јако дејство дозирани во мали количини без примеси, на пример, Кодеин 0.20 ин дос X, аптекарот ќе издаде лек леге артис и ќе постапи како е одредено во претходниот став на овој член.

Ако лекарот пропише некаков сложен лек кој што во литературата стои под скусено име, но во државната фармакопеја или во прескрипциите го нема, аптекарот е должен да ги испише сите составни делови и количини.

Рецептот со забелешка »Цито«, »статим«, »перикулум ин мора« или со друга која слична напомена аптекарот е должен да ги издаде одма. Наплата може да е бара од месниот односно градскиот одбор, ако е брза помош укажана на лице од сиромашна состојба.

Чл. 6

Освен лековите, кои што аптеките се должни по постоејќите прописи да ги држат на запаси, можат да држат санитарна, хигиенско-козметичка, дезинфекциска и друга стоска која што служи како помошно средство за лекување и нега.

Чл. 7

Према член 7 од Општите напатствија издадени од Комитетот за заштита на народното здравје одредувањето на потрошачките цени е работа на самиот Комитет и истиот го одредуе на следниот начин:

1) Лекови како што се дроги, хемикалии и галенски препарати по правило со 100% додаток на аптекарската набавна цена;

2) Лекови специалитети, готови лекови, интерапеутски препарати, серуми, вакцини, лекови

као што се ампули, таблети, супозитории, фластери во оригинално фабрично пакуење, минерални води, соли (природни и вештачки), диететски и дезинфекциски, санитарно-косметички и завојни материјал по правило со 30% додаток на аптекарската набавна цена;

3) Аптекарски садови по правило 80% дода, ток на аптекарската набавна цена.

Аптекарите најстрого ќе се придржаваат по таксите кои се издаваат од Комитетот за заштита на народното здравје.

Кога некоја ингредиенција изнесуе помалку од 10 пари, ќе се таксира 10 пари.

Лековите и материјалот чија цена не се навогја во таксите ќе се таксираат спрема наведените прописи.

Во рачна продавачка не смејат цените да бидат поголеми од вака утврдените цени.

Чл. 8

Лекови, без оглед дали се издаваат на приватни лица или на лица за кои лековите ги праќаат установите кои уживаат право на попуст, ќе се издаваат во еднаква опрема:

1) Лекови што се пропишуат во облик на прашок или сол, било едноставни или мешани, ќе се издаваат: во папирни кутии со исклучение се издаваат за еднократна употреба, па и во овој случај се издаваат во кесиња;

2) Чаеви ќе се издаваат во кесиња;

3) Супозитории, глобули и капсули ќе се издаваат во папирни кутии;

4) Поделени прашкови, таблети и пасти, ако не се пропишани во фабрични омоти, ќе се издаваат во плочкасти односно тркалести папирни кутии;

5) Масти, пасти итн. ќе се издаваат во тегли од стакло;

6) Лекови кои се мењаваат под влијание на светлост ќе се издаваат во садови од темно стакло.

При издавањето на лекови за кои се потребни садови, ќе се издаваат и таксираат оние садови кои се издадени а према специфичната тежина на дотичниот лек.

Поголемите садови можат да се засметаат, ако е вкупна тежина на пропишаниот лек поголема за 5% од тежината означена на садовите.

Во шишенца за капење ќе се издаваат лекови на приватни лица, ако тоа лицето изрично ќе бара. Инаку лековите од јако дејство, кои ќе бидат пропишани во облик на капки за внатрешна употреба ќе се издаваат во обично шишенце со пипета, сем во случај кога лекарот стави ознака »сине пипета«

За донесени чисти садови (витрум адлатум) нема ништо да се смета.

Чл. 9

Аква фонтана е дозволена да се употребуе само во оние случаи кои ги предвидуе државната фармакопеја. Инаку ќе се употребуе и таксира дестилирана вода.

Чл. 10

Лекарите кои што имаат издадена дозвола од ова Министерство за држање на прирачна аптека, ќе ги нарачуваат сите магистрални лекови од аптеката со рецепти и со потребуња снабдени со печат на лекарот, датата и бројот на дозволата. Аптеките се обавезни во тој случај да им даваат 10% по-

пуст. Готовите лекови и лековите специјалитети тие лекари ќе ги набавуваат од републиканското претпријатие за промет со лекови »РЕПЛЕКС«.

Сите лекови без разлика ќе се продаваат по прописите на овие правила без попуст.

Чл. 11

На останалите лекари е забрането секое про- давање на лекови.

На секој рецепт по кој што е издаден лек мора читко да се напише со мастило цената на лекот, а на магистралните:

1) Цената за секоја поедина ингредиенција;

2) Таксата за работа;

3) Цената за садови.

Сите рецепти кои се наплатуваат се чуваат како документ за издавањето на лекови, а на странката се издава копие снабдено со соодветен реден број, цена на лекот, дата на експедицијата и потписот на експедиентот. Броевите: почнуваат од нова година и секоја експедиција мора да има свој број кој се става и на соодветната сигнатура. Сигнатурата мора да биде читко напишана и да има потпис на експедиентот и дата на експедицијата. Сигнатурата на лекот за внатрешна употреба мора да биде од бела а за надворешна од црвена хартија.

По рецепти за установите за кои не се наплатува од болните, а од установите, нема да се издава копие, но се заведуват во специјална рецептна книга само за установите, а оригиналите се доставуваат за исплата.

Чл. 12

Од цените на магистрално пропишаните лекови кои што се издаваат за сметка на државни, граѓански и воени установи, установи на социјално осигурување и на Сојузот на здравствените кооперации ќе им дават аптеките 20% попуст.

Чл. 13

За лековите и лековите специјалитети што до- ваѓаат во промет во различни облици (гранули, прашок, таблети, пилули) и големини лекарот е должен да го назначи обликот и големината.

Ако лекарот не го назначи обликот, аптека- рот, ако претходно не ќе може да се согласи со лекарот, ниту тоа може од сигнатурата да разбере, ќе издаде облик по своето навогјање и тоа на ре- цептот ќе назначи.

Ако лекарот не е назначил големината, апте- карот за приватни лица ќе издаде лек договорно со болесникот, а за установи секој пат најмал омот. Само во исклучителни и хитни случаи, ако апте- карот нема на запас може да издаде прв поголем омот и тоа да назначи на рецептот со потврда од болесникот да примил поголем омот.

Готови лекови и лековите специјалитети, за ко- ји не постојат цени во таксата медикаменторум во отворено пакуење, можат лекарите да пропишуваат само во пакуењата во кои доваѓаат во промет. До колку лекарот пропишуе помал број ампули или таблети од бројот во кој што доваѓа во фабрич- ното пакуење, аптекарот ќе издаде и засмета про- пишаниот број на ампули или таблети сразмерно на потрошувачката цена на фабричното пакуење до- давајќи ја цената за соодветната кутија, така да пресметаниот износ не смее да биде поголем од потрошувачката цена за првото поголемо фабрично пакуење.

Чл. 14

Секоја јавна и прирачна аптека е должна да издава лекови за сметка на установи што уживаат попуст без непосредна наплата. Лековите мора да ги пропише лекар на службени рецептни бланкети.

На секој рецептни бланкет може да се пропише само еден лек.

Чл. 15

Аптеките ќе ги поднесуат сметките за издадените лекови во поминатиот месец на установите што уживаат право на попуст најдоцна до 15-и и во следниот месец. Само во случаи кога месечната сметка не преминуе износ од динари 300 — можат исклучително сметките да се предлагаат и тромесечно.

Ако овие установи имаат одделни рецептни бланкети за членовите, а одделни за членовите на фамилијата, тогаш за секоја сорта на рецепт мора да се предложи одделна сметка.

Рецептите треба да се сложат по датите и да се означат со текучи број. По истиот ред ќе се упишуваат рецептите во список на сметката.

Во списокот треба да се внесат во одделна рубрика цените за магистрални лекови, а во одделна рубрика цените за лекови и материјал на кои што не се дава попуст.

Установите што уживаат право на попуст се должни на аптеките да им ги исплатуваат сметките во срок од месец дена сметајќи од денот на приемот сметката.

Евентуалните разлики настанети заради ретаксација има да се пресметаат при исплатата на наредната сметка.

Чл. 16

Лекарите не смеат да ги упатуваат своите болесници во поедини аптеки заради набавување лекови. Приватни лица можат да набавуваат лекови во оние аптеки кои што сакаат.

Во местата во кои што установите имаат сопствени аптеки, членовите на тие установи, до колку не мораат да се служат со аптеката на установата, имаат слободен избор во која аптека сакаат да набават лек.

Лековите за потреби на амбуланти на поедини установи, до колку тие амбуланти не се снабдуваат со лекови од складиштето или од аптеките, на сопствените установи, ќе се снабдуваат од месните аптеки.

Чл. 17

Установите и удруженијата од хуман и каритативен карактер, кои што не се споменати во чл. 12 на овој Правилник, ако сакаат да за своите членови добиваат одделен попуст, можат со образложена претставка да се обрнат на Комитетот за заштита на народното здравје на Владата ФНРЈ кој што ќе донесе одлука за височината и потребата за давање попуст.

Чл. 18

Ретаксацијата на рецептите, издадени на сметка на установите, и удруженијата што уживаат право на попуст, имаат да вршат семо магистри на фармација.

Ако поднесувачот на сметката смета, да му се неправилно ретаксирани рецептите, има право во срок од месец дена после приемот на известieto

да уложи жалба преку установата која што ги ретаксирала рецептите до Министерството на народното здравје на НР Македонија.

Раководителот или овластеното стручно лице на аптеката има право да ги прегледа ретаксираниите рецепти во присуство на службеникот од установата. Ако аптеките се надвор од седиштето на установата, можат да бираат да им се ретаксираниите рецепти достават на увид во филијалата или експозитурата на установата.

Во местата каде што нема ни филијала ни експозитура, установите на берање на раководителот на аптеката ќе ги достават копиите само на оние рецепти, кај кои при ретаксацијата е смалена цената.

Чл. 19

Комисијата составена од аптекар државен службеник и овластен аптекар на установата што уживаа право на попуст, може во сексја аптека да ги прегледа рецептите по кои што се издадени лекови на членовите од установата, чувајќи ја при тоа работната тајна на аптеката.

Комисијата може со накнада цената на лекот да го земе во цел на преглед лекот заедно со рецептот кој што према тој рецепт е изработен.

Комисијски превземиот лек има на самото место да се раздели во два дела и да се запечатат. Еден дел се испраќа на анализа на надлежниот завод за контрола на лековите а вториот дел го задржуе аптекарот.

Ако со анализа се утврди да е лекот исправен, ќе ги сноси трошковите на лекот, анализата и испраќањето на комисија дотичната установе, а ако се утврди да лекот не е издаден точно по рецептот, ќе ги сноси сите овие трошкови раководителот од имено одговорното стручно лице на аптеката. Сем тоа ќе се покрене против таков аптекар кривична постапка и затоа има одма да се поднесе извештај до Министерството на народното здравје.

Чл. 20

Ониа кои не се придржуваат по прописите на овој Правилник, ако делото не би било казниво по кривичниот закон, ќе се казнат по постоекјите законски прописи кои важат за аптекарската служба.

Чл. 21

Под лекар во смисол на одредбите по овој Правилник се разбира и ветеринар.

Чл. 22

Со влегување во сила на овој Правилник престауваат да важат сите прописи, кои се во противност на истиот.

Чл. 23

Овој Правилник влегуе во сила со објавувањето во Службен весник на Народна Република Македонија. Бр. 793 20 февруари 1947 год. Скопје

Министер на народното здравје
Др. В. Попадич — с. р.

СОДРЖАЈ

123	Уредба за експроприација на подвижните имоти потребни за подигање на државните болници во Титов Веле; и за проширување просторите на Државна болница — Битола	145
124	Правилник за препишување издавање и наплата на лекови	146